

Vigsling av kirkegård

1 Før en kirkegård tas i bruk, skal den vigsles.

2 Vigsling av kirkegård innebærer at det ved Guds ord og bønn blir gjort klart for kristen gravferd på et avgrenset areal, opparbeidet og ferdigstilt for gravlegging.

3 Kirkegård som er anlagt ved nybygd kirke, blir ikke vigslet særskilt, men sammen med kirkehuset/-rommet. Ordningen for kirkevigsling får da et tillegg i ledd 12 - Menighetens forbønn og i ledd 14 - Slutningsord.

4 Hvis det blir lagt kirkegård til en kirke som allerede er vigslet, skal kirkegården vigsles særskilt.

Tilleggsarealer til tidligere vigslet kirkegård skal også vigsles.

Om mulig bør da handlingen innledes med at forsamlingen går i prosesjon fra den gamle til den nye del av kirkegården.

5 Før vigsling finner sted, skal prosten be om en skriftlig erklæring fra menighetsrådet (fellesrådet) om at kirkegården er opparbeidet i henhold til godkjente planer.

Vigslingen foretas av prosten, eller i dennes fravær av soknepresten, eller den prest biskopen bemyndiger. Prosten avgjør hvem som for øvrig skal medvirke ved vigslingen.

6 Der kirkegården har tilknytning til en kirke, skjer vigslingen etter en gudstjeneste. Der dette av geografiske hensyn ikke faller naturlig, kan vigslingen finne sted på et annet tidspunkt.

Unntaksvis kan vigslingen finne sted i sammenheng med den første gravferd/urnenedsettelse.

Kunngjøring om vigslingen skjer i god tid på forhånd, og særskilt ved gudstjenesten nærmeste søndag i forveien i den (eller de) kirke(r) som kirkegården er knyttet til.

7 Til vigslingen innbys særskilt kirkegårdsbetjeningen, andre ansatte i menigheten og representanter for menighetsrådet, fellesrådet og kommunen.

Bibeltekstene er hentet fra Den norske bibelselskapets oversettelse fra 2011.

1 | Salme

2 | Inngangord

Prosten | I Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn. Herrens apostel sier: «Alle ting blir helliget ved Guds ord og bønn.» Slik vil vi i dag vigsle denne (navnet nevnes) kirkegård til et hvilested for dem som er sovnet inn, og til et fredens og ettertankens sted for oss som ennå lever.

3 | Skriftlesning

Der forholdene ligger til rette for det, leses tre av følgende tekster, en fra hver tekstgruppe. Tekstlesere kan være menighetens prest(er), representant(er) for menighetsrådet eller en av kirkegårdsarbeiderne. Det kan synges et salmevers mellom lesningene.

Prosten | La oss høre Guds ord om døden og oppstandelsen!

Tekstgruppe 1

Enten A

Det står skrevet i Salmenes bok, Salme 90:

Herre, du har vært en bolig
for oss i slekt etter slekt.

Før fjellene ble født,
før jorden og verden ble til,
fra evighet til evighet er du, Gud.

Du lar mennesket bli til støv igjen
og sier: «Menneskebarn, vend tilbake!»

For tusen år er i dine øyne
som dagen i går da den fór forbi,
eller som en nattevakt.

Du skyller dem vekk som en søvn om morgenen.

De er lik gress som svinner bort.

Det blomstrer om morgenen, så svinner det bort.

Om kvelden visner det og tørker inn.

Lær oss å telle våre dager
så vi kan få visdom i hjertet!

SALME 90,1-6 OG 12

Eller B

Det står skrevet i Salmenes bok, Salme 103:
Som en far er barmhjertig mot sine barn,
er Herren barmhjertig
mot dem som frykter ham.
For han vet hvordan vi er skapt,
han husker at vi er støv.
Dagene mennesket får, er som gress,
det blomstrer som blomsten på marken.
Når vinden farer over den, er den borte,
stedet den sto på, vet ikke lenger av den.
Men Herrens miskunn er fra evighet til evighet
over dem som frykter ham.
Hans rettferd når til barnebarn,
til dem som holder hans pakt
og husker hans bud,
så de følger dem.

SALME 103,13-18

Eller C

Det står skrevet i Jobs bok i det 19. kapittel:
Jeg vet at min gjenløser lever.
Som den siste skal han stå fram i støvet.

JOB 19,25

Eller D

Det står skrevet hos profeten Jesaja i det 26. kapittel:
Dine døde skal bli levende,
mine lik skal stå opp.
Våkne opp og rop av fryd,
dere som ligger i støvet!
For din dugg er en dugg av lys,
og jorden gjør dødningslevende.

JES 26,19

Tekstgruppe 2

Enten A

Det står skrevet hos evangelisten Markus i det 15. kapittel:

Det var forberedelsesdagen – det vil si dagen før sabbaten – og det var alt blitt kveld. Josef fra Arimatea, en høyt aktet rådsherre som selv ventet på Guds rike, tok da mot til seg og gikk til Pilatus og ba om å få Jesu kropp. Pilatus fant det underlig at han allerede skulle være død, og tilkalte offiseren og spurte om han hadde vært død lenge. Da han hadde fått det bekreftet fra offiseren, lot han Josef få liket. 46 Han kjøpte da et linklede, tok Jesus ned, svøpte ham i det og la ham i en grav som var hugget ut i bergveggen, og rullet en stein foran inngangen til graven.

MARK 15,42-46

Eller B

Det står skrevet hos evangelisten Lukas i det 7. kapittel:

Kort tid etter ga Jesus seg på vei til en by som heter Nain. Disiplene og en stor folkemengde dro sammen med ham. Da han nærmet seg byporten, ble en død båret ut til graven. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Sammen med henne kom et stort følge fra byen. Da Herren fikk se enken, fikk han inderlig medfølelse med henne og sa: «Gråt ikke!» Så gikk han bort og la hånden på båret. De som bar den, stanset, og han sa: «Du unge mann, jeg sier deg: Stå opp!» Da satte den døde seg opp og begynte å tale, og Jesus ga ham til moren. Alle ble grepet av ærefrykt, og de lovpriste Gud. «En stor profet er oppreist blant oss», sa de, «Gud har gjestet sitt folk.»

LUK 7,11-16

Eller C

Det står skrevet hos evangelisten Johannes i det 14. kapittel:

Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet.

JOH 14,27

Eller D

Det står skrevet hos evangelisten Johannes i det 11. kapittel:

Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø.»

JOH 11,25-26

Tekstgruppe 3

Enten A

Det står skrevet i Paulus' første brev til menigheten i Korint, i det 15. kapittel:

Men nå vil vel noen si: «Hvordan står de døde opp? Hva slags kropp har de?» Du uforstandige menneske! Det du sår, får da ikke liv igjen uten at det dør. Og det du sår, er jo ikke den planten som kommer opp, men et nakent korn, av hvete eller et annet slag. Gud lar det få den skikkelse som han vil, hvert enkelt slag får sin egen skikkelse.

Slik er det også med de dødes oppstandelse. Det blir sådd i forgjengelighet, det står opp i uforgjengelighet. Det blir sådd i vanære, det står opp i herlig glans. Det blir sådd i svakhet, det står opp i kraft. Det blir sådd en kropp som hadde sjel, det står opp en åndelig kropp.

1 KOR 15,35-38 OG 42-44A

Eller B

Det står skrevet i Paulus' første brev til menigheten i Korint, i det 15. kapittel: For basunen skal lyde, de døde skal stå opp i uforgjengelighet, og vi skal bli forvandlet. For det forgjengelige må bli kledd i uforgjengelighet, og det dødelige må bli kledd i udødelighet. Og når dette forgjengelige er kledd i uforgjengelighet og dette dødelige er kledd i udødelighet, da oppfylles det som står skrevet:

Døden er oppslukt, seieren vunnet.

Død, hvor er din brodd?

Død, hvor er din seier?

Dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven.

Men Gud være takk som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus!

1 KOR 15,52B-57

Eller C

Det står skrevet i Paulus' brev til Romerne, i det 14. kapittel:

For ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv. Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til.

ROM 14,7-8

Eller D

Det står skrevet i apostelen Peters første brev, i det 1. kapittel:

Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.

1 PET 1,3

4 | Tale

Prosten kan her holde en kort tale over et av de foregående skriftord, eller over en fritt valgt tekst.

5 | Bønn

Prosten | La oss be.

Enten A

Evige allmektige Gud.

Vi overgir denne (navnet nevnes) kirkegård til deg, og ber om ditt vern over den, slik at våre døde kan hvile i fred til du kaller dem fram på oppstandelsens dag. Våk over den, og la den være et hellig sted for dem som søker hit, og for dem som arbeider her.

Hellige Gud, himmelske Far, du råder over død og liv. Når vi skilles fra våre kjære, da styrk oss i troen, så vi også ved graven kan håpe på deg.

Herre Jesus Kristus, du trofaste Frelser, som gikk gjennom død og grav for oss, bli hos oss i vår siste nød. Du som er oppstandelsen og livet, vekk oss opp til evig liv. Du som er din menighets Frelser og Herre, gi oss engang å samles med deg og alle dine i din Fars hus.

Hellige Ånd, du høyeste trøster i død og liv, fyll alle sørgende hjerter med din guddommelige trøst. Fri oss fra åndelig død, dra alle til deg, og gi oss av vår skatt i himmelen.

Eller B

Evige, allmektige Gud, du som alene er Herre over liv og død.

Vis oss livets vei, når døden tar fra våre kjære i fra oss.

Vis oss håpets vei, når sorg og smerte fyller våre hjerter.

Vis oss kjærlighetens vei, så lenge vi er sammen på jorda.

Vis oss troens vei, så lenge det heter i dag.

Vær nær på dette sted/(navnet nevnes) kirkegård med ditt vern og din fred.

Ved Jesus Kristus, din sønn og vår Herre.

A | Vår far i himmelen.

La navnet ditt helliges.

La riket ditt komme.

La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

og tilgi oss vår skyld,

slik også vi og forlater våre skyldnere.

Og la oss ikke komme i fristelse,

men frels oss fra det onde.

**For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.**

6 | Slutningsord

Prosten | Kjære menighet!

Ved Guds ord og bønn er denne (navnet nevnes) kirkegård nå vigslet og helliget til et hvilested for dem som er sovnet inn og til et fredens og ettertankens sted for oss som ennå lever. Fred være over denne kirkegård til oppstandelsens dag!

I Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.

7 | Salme

En passende salme, helst en påskesalme.

Dersom handlingen finner sted i forbindelse med gravferd, følger nå jordpåkastelse og avslutning, se «Kirkelige handlinger».

Dersom vigslingen ikke finner sted i tilknytning til en gudstjenste eller i forbindelse med en gravferd, kan den aronittiske velsignelsen brukes her.

Tillegg

Ved vigsling av kirkegård samtidig med vigsling av kirke gis det følgende tillegg til «Kirkevigsling» (jfr Gudstjenestebok for Den Norske Kirke, del II)

Som ny del tre under **FORBØNN** inngår:

Herre, du evige Gud. Til deg overgir vi også kirkegården hvor våre døde skal hvile, inntil du kaller dem fram på oppstandelsens dag. La den være et fredens sted, der de sørgende finner trøst og vi blir styrket i håpet om det evige liv i troen på Jesus Kristus.

Som tekst under **SLUTNINGSD** gjelder:

Kjære menighet.

Dette kirkehus, med alt som hører det til, er nå tatt i bruk. Ved Guds ord og bønn er det vigslet og helliget til Guds ære og hans menighets oppbyggelse i troen på Jesus Kristus. Fred være med dette hus og med alle som går inn i det.

Kirkegården som omgir denne kirke, er med dette også vigslet og helliget til et hvilested for dem som er sovnet inn, og til et fredens og ettertankens sted for oss som ennå lever. Fred være over denne kirkegård til oppstandelsens dag!

I Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.

